

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

26 JANUARI 1994

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer J. Caubergs —

**houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Niemand zal ontkennen dat de bouwsector een van de belangrijkste motoren van onze economie is. Van de Vlaming is daarenboven bekend dat hij geboren wordt met een baksteen in zijn maag. Heel wat Vlamingen koesteren op één of meerdere momenten in hun leven bouwplannen.

Ook het Vlaamse bedrijfsleven wil af en toe nog eens bouwen.

Als beleidsverantwoordelijken moeten wij het kader scheppen waarbinnen deze bouwplannen op een vlotte wijze verwezenlijkt kunnen worden. Daarbij moet uiteraard steeds rekening gehouden worden met het wankel evenwicht met de natuur, het landschap en de monumentenzorg. De stedenbouwwet, die sinds de laatste staatshervormingen nu ook per gewest aangepast kan worden, biedt ter zake de nodige garanties.

De stedenbouwwet is echter wel op een ander punt gebrekkig. De aanvraag van een bouwvergunning is nodeloos lang en omslachtig gemaakt. Zo wordt bijvoorbeeld geen enkele termijn bepaald waarbinnen de minister of de gemachtigde ambtenaar afwijkingen kan toestaan op de voorschriften van een door de Vlaamse Regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en van de voorschriften van een verkavelingsvergunning. Dit betekent in de praktijk dat er een termijn van vier maanden kan verstrijken alvorens de minister of de gemachtigde ambtenaar beslist afwijkingen toe te staan. Op die manier zijn reeds vier maanden verstreken alvorens men kan starten met de aanvraagprocedure zelf.

Ook de procedure voor het aanvragen van een bouwvergunning is lang. Een vergunningsaanvrager moet eerst een bouwdoossier bij het plaatselijk schepencollege indienen. Als dit dossier volledig wordt geacht, wordt een ontvangstbewijs afgeleverd. Na aflevering van dit ontvangstbewijs heeft het schepencollege vijfenzeventig dagen tijd om over de aanvraag uitspraak te doen.

Als het college nalaat binnen deze termijn te antwoorden, kan de aanvrager bij aangetekende brief de gemachtigde ambtenaar om een beslissing vragen. De gemachtigde ambtenaar beschikt dan nog eens over dertig dagen om uitspraak te doen. Als er echter niet tijdig een beslissing komt, wordt de vergunning geacht geweigerd te zijn.

De aanvrager kan daardoor het willoze slachtoffer worden van de nalatigheid van de overheid. In het slechtste geval kan hij na meer dan honderd en vijf dagen en tegen aanzienlijke post- en kopiekosten vaststellen dat zijn aanvraag geweigerd wordt.

Tegen de beslissing van het schepencollege kan beroep ingediend worden bij de bestendige deputatie, wat ook een aanzienlijke tijd in beslag neemt. Als een partij vraagt gehoord te worden, wordt de termijn van zestig dagen waarbinnen de bestendige deputatie een beslissing moet nemen, verlengd met vijftien dagen. Dat kan ons inziens alleen als die aanvraag komt van de aanvrager van de vergunning, niet als de aanvraag tot verhoor komt van het college van burgemeester en schepenen of van zijn gemachtigde. Dit om te vermijden dat de procedure onnodig verlengd zou worden door de gemeentelijke overheid.

Het volk moet dus beschermd worden tegen de schuldige nalatigheid van de overheid. De aanvraagprocedure mag evenmin nodeloos gerekt en duur gemaakt worden.

Vandaar dat wij met onderhavig voorstel van decreet proberen de procedure in te korten door de termijn van een beslissing te nemen voor het schepencollege in te korten tot zestig dagen. Om de aanvrager niet het slachtoffer te laten worden van de laattijdigheid van de overheid bij het nemen van haar beslissingen, stellen wij voor dat de vergunning automatisch toegekend zou worden, conform de voorwaarden zoals gesteld in het aanvraagdossier van de vergunning, als de beslissing over de aanvraag niet tijdig wordt genomen.

J. CAUBERGS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 107quater van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Artikel 2

In de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt in titel V – Aanvullende bepalingen voor het Vlaamse Gewest een artikel 79bis ingevoegd dat luidt als volgt :

„Artikel 79bis

Aan artikel 51 van deze wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt :

„De termijn waarbinnen de minister of de gemachtigde ambtenaar die afwijkingen kan toestaan, bedraagt dertig dagen na ontvangst van het met redenen omklede voorstel van het college van burgemeester en schepenen.“.

Artikel 3

In voornoemde wet wordt in titel V – Aanvullende bepalingen voor het Vlaamse Gewest na artikel 80 een artikel 80¹ ingevoegd dat luidt als volgt :

„Artikel 80¹

In artikel 54, § 1, eerste lid van deze wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, wordt in de eerste zin het woord „vijfenzeventig” vervangen door het woord „zestig”.

In artikel 54, § 1, tweede lid van deze wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, wordt de laatste zin vervangen door wat volgt :

„Bij gebreke van een binnen die termijn genotificeerde beslissing wordt de vergunning geacht te zijn toegestaan, mits hij zich gedraagt naar de aanwijzingen van het dossier dat hij heeft ingediend, naar de wetten en verordeningen, met name naar de voorschriften van de goedgekeurde plannen van aanleg, alsmede naar de bepalingen van de verkavelingsvergunning.“.

Artikel 4

In voornoemde wet wordt in titel V – Aanvullende bepalingen voor het Vlaamse Gewest na artikel 80 een artikel 80² ingevoegd dat luidt als volgt :

„Artikel 80²

In artikel 55, § 1, eerste lid van deze wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, wordt de tweede zin geschrapt.

In artikel 55, § 1, derde lid van deze wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, wordt de laatste zin vervangen door wat volgt :

„Ingeval de partijen worden gehoord, wordt de termijn

met vijftien dagen verlengd, doch enkel indien het verzoek om gehoord te worden uitgaat van de aanvrager.“.

In artikel 55, § 2, vierde lid van deze wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, wordt de tweede zin vervangen door wat volgt :

„Ingeval de partijen worden gehoord, wordt de termijn met vijftien dagen verlengd, doch enkel indien het verzoek om gehoord te worden uitgaat van de aanvrager.“.

J. CAUBERGS
